

vilde kun deltage med Halvdelen af Ekspropriationen og bevilgede tillige for Vejle—Give-Banen 100,000 Kr. til at overvinde Vanskelighederne i Grejsdalen. Man kunde den Gang kun faa Banen vedtaget som smalsporet, men man indsaa, at dette for Vejle—Give-Banens Vedkommende aldeles ikke kunde betale sig, og man nøjedes derfor med at bygge Horsens—Tørring-Banen i Henhold til Lov af 12. April 1889. Man gjorde saa et alvorligt Forsøg paa i hvert Fald at faa Vejle—Give-Banen anlagt som normalsporet Bane, hvad ogsaa senere lykkedes efter Forhandlinger her. Men Horsens—Tørring-Banen blev anlagt som smalsporet Bane uden andet Tilskud end Halvdelen af Ekspropriationen. Til Gengæld kom Horsens-Banen til at gaa ud i Vejles Opland, uden hvilket den sikkert ikke den Gang kunde have skaffet den fornødne Kapital. Det var nemlig dette Opland, der gjorde, at Horsens By kunde yde det store Tilskud, derom er der ingen Tvivl, og derfor var det ogsaa Horsens By, der for saa vidt var den skyldige i, at det blev en smalsporet Bane, fordi Anlægget skulde være nogenlunde overkommeligt.

Derfor staar i dette Øjeblik disse to Baner efter min Mening lige, da Staten træder til og siger: Nu maa vi gøre disse Baner bredsporede og saaledes gøre det godt igen, som man den Gang gjorde galt. Jeg mener, at nu er Øjeblikket kommet til at give Vejle, hvad Vejles er, og Horsens, hvad Horsens' er, thi det vilde allerede i 1889 have været det naturligste, om man i Stedet for at lade Banen gaa til Tørring, havde ladet den gaa over Rask Mølle til Nørre Snede o. s. v. Det naturlige heri er paaviseligt derved, at Dagvogne og Fragtvogne, til Trods for, at Horsens—Tørring-Banen i mange Aar er gaaet ud i Vejles Opland, er blevet ved at gaa som før i Kamp for at holde Forbindelsen vedlige indtil den gamle By, som de har været knyttede til i saa mange Aar.

Nu sker der imidlertid det, at man i Horsens vil til at reformere. Horsens er for saa vidt ikke at beklage, som der i 1908 blev vedtaget en Forlængelse af Horsens—Tørring-Banen til Thyregod. Dette ønskede Horsens dog ikke, og Banen blev derfor ikke forlænget. Nu siger man: Vi vil have en Bane fra Horsens over Rask Mølle til Nørre Snede. Jeg indrømmer, det er en naturlig Bane. Men saa siger man: Nu opsiges vi jer Huldskab og Troskab, fordi vi har de store Prioriteter i Horsens—Tørring-Banen. Vejle Amt stil-

lede sig meget kulant, fordi man indsaa, at Egnen ved Tørring trængte til en Bane. Til Trods for, at man var klar over, at det var en fuldstændig Rovbane for Vejle Bys Vedkommende, gav Vejle Amt det sædvanlige Tilskud. Men nu siger man: Vi bryder os fejl om dette Standpunkt, nu vedtager vi, at vi vil bygge en Bane fra Horsens over Rask Mølle til Nørre Snede og Ejstrup, og saa kan vi tage jer med paa Slæb. Saa er det, at Vejle Amt siger: Nej, vi vil gaa med til at bygge den Bane, der var vedtaget i 1908, og give Tilskud til den. Men det vil man ikke, man vil fuldstændig gennemføre det, som man nu er stærk nok til, fordi man har den store Prioritet fra Horsens By. Man siger, nu fører vi Banen til Rask Mølle o. s. v., men til Uldum—Tørring: I skal blive hos os. Jeg skulde i alt Fald ikke være med dertil, og jeg tror ikke en Gang, at det ærede Medlem fra Vejle vilde være kommet med et Forslag om en Bane fra Vejle til Uldum, dersom ikke Horsens havde gjort dette: ikke blot afskaaret en Fortsættelse af Horsens—Tørring-Banen, men forlangt en helt ny Linie og saa var kommet og havde sagt: Vi vil ikke have noget med jer at gøre, undtagen I bøjer jer fuldkommen ind under vor Mening. Det er et uretfærdigt Forlangende, og derfor kommer man, ikke fra Vejle By, men fra disse Sogne deroppe, Tørring, Uldum, Øster Nykirke o. s. v. og siger: I saa Fald vil vi ikke være med i dette Baneselskab, saa vil vi ind til den By, der ligger naturligt for os, trods det, at vi har Horsens—Tørring-Banen. Der kom saa Forhandlinger med Vejle By og Vejle Amtsraad, og man enedes saa om at komme med Forslag om Banen fra Vejle til Uldum og at overtage Stykket fra Dortheasminde til Tørring: De paagældende Byer staar fuldstændig frit, Staten har ikke givet noget til Horsens—Tørring-Banen ud over Halvdelen af Ekspropriationen. Det ærede Medlem siger nu, at der er kun 18 km fra Vejle til Uldum. Men det er slet ikke Vejle og Uldum, det i første Linie kommer an paa. Og for øvrigt er der heller ikke mere end 17 km fra Horsens til Uldum. Den ene Bane er derfor ikke mere berettiget end den anden. Sagen ligger saaledes, at nu begynder man egentlig, hvor man skulde have begyndt i 1889. Begge Baner er efter min Mening fuldstændig berettigede. Det er berettiget, at man bygger en Bane fra Horsens over Rask Mølle til Nørre Snede og videre til Ejstrup, hvorhen man maa gaa for at faa Forbindelse med Midtbanen. Men det er lige saa berettiget at